

faget til at anvende Kridtsten, dette særlige Materiale, til Opførelse af et Fyrtaarn. Naar der ikke oprindelig fra Marineministeriet er fremkommet Forslag til at anvende dette Materiale, som jo er lige ved Haanden, saa er Grunden den, at Marineministeriets Teknikere have havt nogen Tvivl om, hvorvidt dette Materiale ogsaa er holdbart nok, saaledes at dets Anvendelse ikke skulde medføre hyppige eller jevnlige Reparationer af Fyrtaarnet. Jeg for min Del, som har havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med ikke saa Bygninger af Kridtsten, og deriblandt Bygninger af temmelig stor Vælde, havde ikke i nogen høi Grad den Frygt, som Teknikerne nærrede. Derimod havde jeg en Frygt for, at, naar dette Materiale skulde anvendes til denne, ganske særegne Bygning, vilde det medføre, at Materialet maatte bruges i en anden Form end den, hvori det egentlig forekommer i Handel og Wandel, hvilket muligvis vilde gjøre det dyrere, saa at den forventede Besparelse ikke vilde fremkomme. Det er et cirkelrundt Taarn, der skal bygges, hvor Murtykkelsen er beregnet omtrent til 3 Sten. Dette passer ikke med Kridtstenenes Tykkelse, ligesom det ogsaa, da de ere betydelig større end Mursten, er vanskeligt at anvende dem i en cirkelrund Bygning, og det endelig er vanskeligt, naar de ikke støres i andre Dimensioner end de sædvanlige, at opmure Muren i et saadant Verband, som maa anses nødvendigt, for at Taarnet kan have den nødvendige Styrke. Imidlertid er dette jo Noget, som kan blive Gjenstand for nærmere Overveelse og Forhandling mellem Fyrvesenet og de eventuelle Entreprenører for Bygningen. Jeg kunde derfor, da der saaledes er nogen Tvivl, om den Besparelse i Bygningsudgifterne, som er paaregnet ved Anvendelsen af Kridtsten, virkelig vil komme tilstede, ønske, at man ikke vilde foretage nogen Nedsættelse i det oprindelig forlangte Beløb til Fyrtaarnets Bygning, saaledes at man, dersom der viste sig Vanskeligheder ved at anvende Kridtsten, kunde gaa til Anvendelsen af almindeligt Materiale. Jeg kunde saaledes ønske, at man selv om Underændringsforslaget under Nr. 70 blev forkastet, ikke vilde vedtage Ændringsforslaget under Nr. 71, naar der fra min Side blev udtalt en Erklæring om, at man kun i den yderste Nød, naar det ikke viste sig muligt at anvende Kridtsten til Bygningen, vilde anvende det almindelige Materiale. Men skulde dette Thing være stemt for, at Fyrtaarnet fik et saadant Anlæg, at der med Liden ved frivillige Bidrag kunde anbringes et Monument for Svitheldt, og i den Anledning vilde tiltræde Underændringsforslaget under Nr. 70, skal jeg ikke have Noget derimod at indvende. Bygningen vil da blive opført, for saa vidt det er gjørligt, af Kridtsten og i sine væsentligste Træk overensstemmende med de Tegninger, som have været tilstillede det ærede Finantsudvalg. — Ved at omtale dette Spørgsmaal om et Mindesmærke

for Svitheldt ved et bestemt Fyrtaarn kom den ærede Ordfører til at nedlægge Indsigelse imod at anvende de Kanoner, der have hørt til Linieskibet „Dannebrog“, og som i sin Tid ere blevne opskibe fra Havets Bund, til et saadant Mindesmærke. Jeg kan dertil svare, at, ligesom der fra Marineministeriets Side slet ikke i dette Finantslovsforslag er fremkommet nogenformelt Antydning om, at Marineministeren tænkte paa at forlange Penge til at reise et saadant Monument, saaledes har jeg heller ikke noget Dieblit tænkt paa at anvende disse Kanoner dertil. Jeg skal ikke her komme ind paa en Undersøgelse af Administrationens større eller mindre Ret til at disponere over disse Kanoner som Statens Eiendom, men jeg kan kun sige det, at jeg for mit personlige Vedkommende, dersom jeg kom til det Resultat at ville tilbyde en Hjælp til Oprettelsen af et saadant Monument, ikke dertil vilde yde disse Kanoner eller nogen Del af dem uden derom at have henvendt mig til Rigsdagen.

Laberg: Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) udtalte, at den Bevilling, der er forlangt ved Ændringsforslaget under Nr. 37 til § 21, vel ikke behøvedes for næste Finantsaar, men derimod vilde blive aldeles nødvendig i et senere Aar, saa er jeg i den Henseende fuldstændig enig med det ærede Medlem; thi jeg tror heller ikke, at det vil være muligt for disse fattige og spredte Hedeboere selv at staffe de nødvendige Midler til Tilveiebringelsen af en Præstegaard, ligesom jeg, heller ikke tror, at det vil være muligt at faae en Præst til at gaa ind paa de Betingelser, som jeg syntes bleve antydede af den ærede Ordfører i Mødet igaar, nemlig at han kunde saa at sige gaa paa Omgang mellem Beboerne, og naar man ikke stiller dem saaledes, at de kunne faae en Præst, saa ville Kirkerne jo ikke være til nogen Nytte for dem. Derfor antager ogsaa jeg, at man ad Aare er nødt til at gaa ind paa at hjælpe disse Menneker i den Retning, her er antydet. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 36 om et yderligere Tilskud til en Kirke i Silkeborg, da er jeg heredvillig til, som jeg ogsaa har vist, at gaa ind derpaa. Det er ganske vist et nyt forøget Tilskud, men jeg tror ogsaa, at Forholdene der ere saaledes, at der maa siges at være Trang dertil. Derimod forundrer det mig noget, at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds isjøl sin Motivering i det Hele ikke kunde være med til nu at yde Tilskud til Kirken paa Østerbro; thi efter Alt, hvad der foreligger, er det oplyst, at ogsaa der ere Forholdene høist ugunstige. Det er vistnok den Del af Byen, hvor naanlig den fattige Del, Arbejderbefolkningen, søger hen, og er der noget Sted, hvor der er Grund til at komme til Hjælp for at staffe en Kirke tilveie, maa det være der, at den Stund der fra denne